

הקרבות הסודיים בין הסניגורים על אור הזדקורים ואיך השפיעו על ההגנה - סוד החקירות הארוכות



נאשם אב־חצירא
בין שני סניגורים

לשופט מחוזי. וזהו מישפטו האחרון כ־
סניגור.
הרב קורה כימעט שאינו נראה או נשמע.
הוא איש צנום וקטן־קומה, לבוש חליפה
שחורה, הגדולה ממידתו, וכובע שחור.
זקנו מחודד וקצר ועיניו החומות נודדות
בביישנות בין הנוכחים, כאילו אינו מבין
כל הגלריה הזו של עורכי־דין נפ־
גשה במישפט זה באופן מיקרי. הם
נבחרו עלידי שולחיהם בשל שיקולים
אישיים שונים ומשונים, וחלקם לא הכירו

כלל מה הוא עושה ביניהם. הרב, המנהל
את המכון למורשת יהדות תימן, היה
היחיד בין הנאשמים שזכה להתנצלות מפיו
של עדה־המדינה ישראל גוטליב, בעת שחזר
בו בפעם השלישית מגירסתו בדבר צורת
השוחד שקיבל מהרב קורה. סניגורו של
הרב, צבי הכהן, גם הוא אדם נמוך ובלתי־
בולט, לחץ על גוטליב להתנצל בפני
שולחו, וזה אחרי היסוס ארוך היפנה את
אבטו אל הרב והפליט „סליחה”. הכהן
זכה במהלך המישפט להודעה כי התמנה



סניגור תוסיה־כהן
הארי שבחבורה

באולם גם אשתו של כספי, אתי, כשהיא
דרוכה ומקשיבה לכל מילה הנאמרת ב־
מישפט, והיא יושבת לידו של שרה־הדת.
מאיר גבאי, הנאשם מיספר שניים, שכר
את עורך־הדין אריה קמר, מישפטן ותיק.
לידו של קמר יושב בנו, יוסף, צעיר
שסיים לא מומן את לימודיו, הדומה מאוד
לאביו, והשניים נראים מסתודדים מפעם
לפעם.

אִי־סֶף מוזר ומיקרי של שישה עורכי־
דין, ישובים, לבושים בגלימותיהם הר־
שחורות, על הספסל הראשון באולם הר־
מישפט, ומגוננים בעליל על ארבעת הר־
נאשמים היושבים מאחוריהם וחוסים ב־
צילם.

שרה־הדת, אהרון אב־חצירא, שכר את
שירותיו של שלמה תוסיה־כהן, אחד מ־
בכירי עורכי־הדין במדינה, המופיע כימעט
בכל מישפט חשוב, והוא עדיין אחד
מסניגוריו של חברה־הכנסת שמואל פלאטר־
שרון.

תוסיה־כהן הוא יליד סוריה. גבר מרשים
כבן 65, אשר במהלך המישפט החליק
ושבר את אגן־הירכיים. בכל־זאת הופיע
למישפט גם אחרי הפציעה, כאשר הוא
יושב על כסא גלגלים עד דלת האולם,
ושם מתייצב על קביים.

משום־מה לא הסתפק שרה־הדת בסניגור
אחד, אלא הוסיף עליו גם את רם כספי,
גם הוא אחד מעורכי־הדין המפורסמים
במדינה, שהגן בזמנו על דן ורד, שנאשם
בבגידה במדינה, והיה עורך־דינו של
בצלאל מורחי בתביעת הדיבה נגד עיתון
הארץ. כספי הוא גבר צעיר ונמרץ, בשנות
ה־30 והוא מתחלק עם תוסיה־כהן בחקירת
העדים הראשיים. ברבות מהשיבות נראית



נאשם גבאי (באמצע) וסניגוריו אריה ויוסף קמר
אבנו

הסכמה

בשתיקה

נאשם שמואל דסקר הוא דמות
מעניינת במיוחד גם במישפט סגוני
זה הוא בולט בוקנו האדמוני ובאופיו הלור־
הט. הוא נמוד־קומה ומוצק, חובש כובע
שחור ומשרת במילואים ביחידת שיריון.
גם הוא שכר שני עורכי־דין, האחד, יעקב
וינרוט, אדם דתי, חובש כיפה, הידוע
בציבור המישפטים כמומחה לדיני חברות.
והשני, עורך־הדין יהודה וינשטיין, יוצא
פרקליטות מחוז המרכז, ומי שנחשב כאחד
הצעירים המוכשרים בתחום הפלילי. מעניין
לציין כי גם שני סניגוריו של דסקל הם
גי'נאים כמותו.